

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 28 stycznia 1927 r.

o wprowadzeniu zmian w przepisach karnych, dotyczących samowolnego korzystania z cudzego mienia.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r., o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443), postanawiam co następuje:

Art. 1. Winny popełnienia przestępstw, przewidzianych w art. 624 i 625 kodeksu karnego tymczasowo obowiązującego w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie, ulega karze: jeśli czynu tego dopuścił się po raz pierwszy — aresztu do trzech miesięcy i grzywny do tysiąca złotych; jeśli dopuścił się go po raz drugi i przytem przed upływem lat dwóch od dnia odbycia kary za takiż czyn poprzedni—aresztu i grzywny do dwóch tysięcy złotych; jeśli dopuścił się go po raz trzeci lub więcej

a przytem przed upływem lat dwóch od dnia odbycia kary za takiż czyn poprzedni — zamknięcia w więzieniu i grzywny do pięciu tysięcy złotych, ulegającej zamianie na zasadach art. 32-a tegoż kodeksu.

Jako część trzecią art. 624 K. K. wstawia się przepis następujący: „Karę przewidzianą za popełnienie tego czynu po raz trzeci należy wymierzyć winnemu popełnienia tegoż po raz pierwszy, lub po raz drugi, jeśli winny działał w porozumieniu z osobami należącymi do zarządu lub nadzoru lasu, gaju lub rewiru”.

Część druga i część ostatnia art. 624 K. K. pozostaje bez zmiany.

Art. 2. Winny popełnienia przestępstwa przewidzianego w art. 626 powyższego kodeksu karnego ulega karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do tysiąca złotych.

Część druga art. 626 K. K. otrzymuje brzmienie:

„Jeśli to przestępstwo stanowiło proceder winowajcy, albo jeśli winowajca działał w porozumieniu z osobami należącymi do zarządu lub nadzoru lasu, gaju lub rewiru lub o takim porozumieniu wiedział, ulega karze zamknięcia w więzieniu i grzywny do pięciu tysięcy złotych ulegającej zamianie na zasadach art. 32-a”.

Art. 3. Uchyła się § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 223) na całym obszarze mocy obowiązującej powyższego przepisu, nie wyłączając terytorjum określonego w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 21 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 71, poz. 644). W miejsce uchylonego przepisu należy stosować postanowienia art. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia i ogólne przepisy ustawy postępowania karnego.

Art. 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lutego 1927 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
K. Niezabytowski

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*
